

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
By- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. februar 2013
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0032-0533
Dok.: 633283

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 23 (Alm. del), som Folketingets By- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 12. december 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Morten Bødskov

/

Nanna Fischer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 23 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministerens kommentar udbedes til henvendelse af 2. december 2012 fra AB Duegården vedr. konkurslovgivningen og andelsboliger, jf. BYB alm. del - bilag 25.”

Svar:

1. Den omtalte henvendelse angår domstolenes behandling af Andelsboligforeningen Duegården egen konkursbegæring i tilknytning til en rekonstruktionsbehandling. Der gives udtryk for kritik af bl.a. skifterettens behandling af den konkrete sag og af rekonstruktørens dispositioner. I henvendelsen berøres endvidere spørgsmålet om andelsboligforeningens mulighed for at blive taget under konkursbehandling.

Justitsministeriet kan af principielle grunde ikke udtale sig om behandlingen af konkrete sager ved domstolene, herunder spørgsmålet om en bestemt andelsboligforenings mulighed for at blive taget under konkursbehandling.

2. Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at andelsboligforeninger – ligesom andre juridiske personer – kan tages under (rekonstruktionsbehandling og) konkursbehandling i overensstemmelse med konkurslovens regler.

Når en skyldner er taget under rekonstruktionsbehandling, vil skyldnerens bo som udgangspunktet straks blive taget under konkursbehandling, når rekonstruktionsbehandlingen ophører. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen ophører efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller af den grund at skyldnerens bo ikke er insolvent, jf. konkurslovens § 15, stk. 3.

Formålet med en konkursbehandling er navnlig at fordele skyldnerens aktiver blandt fordringshaverne på en rimelig måde. Det fremgår i den forbindelse af konkurslovens § 17, stk. 1, at en insolvent skyldners bo skal tages under konkursbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver. En skyldner er insolvent, hvis skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forefalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående, jf. konkurslovens § 17, stk. 2.

Derudover gælder der et grundlæggende – ulovbestemt – krav om, at den, der indgiver en konkursbegæring, skal have en individuel væsentlig interesse i, at skyldnerens bo tages under konkursbehandling. En konkursbegæring skal således afvises, hvis den ikke har et fornuftigt og rimeligt formål.

Der kan i den forbindelse henvises til Øste Landsrets kendelse af 27. april 2012 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2012, side 2522), hvor (skifteretten og) landsretten fastslog, at en andelsboligforening ikke havde en relevant retlig interesse i behandling af en egen konkursbegæring i en situation, hvor foreningens eneste kreditorer modsatte sig, at konkursbegæringen fremmes. Andelsboligforeningen ejede alene ét aktiv (den faste ejendom), og en konkursbegæring ville ikke kunne bidrage kreditor yderligere midler. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at foreningens medlemmer på en generalforsamling havde besluttet at nedsætte boligafgiften til et niveau, der var under boligafgiftens størrelse ved foreningens stiftelse, og at foreningen tillige ved at indbetale boligafgiftsbeløb på foreningens kassekreditlån øgede risikoen for, at andelsboligforeningen ville blive insolvent.